

Bindi İndi 2 Bölüm

– Sami Biber · 06 Aralık 2024

Minibüs nihayet Yeni Sahra'ya geldi. Burası tehlikeli bir mntıkadır aslında. Tehlikelidir çünkü buradan minibüse binen çok olur. Nitekim de öyle oldu. Beş kişilik bir grup minibüse doğru hamle yaptı. Açılan kapıdan içeri girip preslenecekler yani. Şoför seslendi.

-Ön tarafa doğru sıkışalım.Sıkışmasına sıkışalım da o tarafa doğru ilerlemek için tam olarak minibüsün ortasında duran "Yarma" nın kıpırdaması lazım. Adam dünyanın yedi harikasından biri olan Rodos Heykeli gibi kaidesinde öylece sabit duruyor. Tepemin taşı atık vaziyette zaten...-Arkadaşım biraz kıpırdar mısın? Bak kapı kapanmıyor.Adamda hareket yok. Sinir katsayılarım tavan yapmaya başladı.- Heeeyyyy vatandaş sana söylüyorum....Gri montlu...Sokak lambası gibi ne dikiliyorsun? İlerlesene biraz.- Sen bana mı dedin sokak lambası diye?-Evet sana dedim. İlerlesene biraz.-Ulan ampül. Sen benim kim olduğumu biliyor musun?-Kim olursan ol. Orada dikilme öyle ilerle biraz.-Yav senin canın dayak istiyor galiba sabah sabah.Artık sivrisinek ile kasırganın kavgası hikayesinde olduğu gibi işi resmen kavgaya döktük. Ben boyuma posuma bakmadan dayılanıyorum "Yarmaya"-Senin gibi yarmaları çok gördük biz.Adam bana doğru hamle yapacak ama ne mümkün, aramızda en az yedi tane yolcu var. Millet durdu bizim atışmamızı seyrediyor. Ben de nasılsa bana kadar gelemez diye şirretliği iyice ele aldım.-Oğlum bundan başka İstanbul yok. Adam ol biraz adam...-İn lan aşağı. İn de o kravatını yedireyim sana. Mına godumun sünepesi.-Konuşma lan, yemiş yemiş de çıkaramamış Allah'ın ayısı.Arabadan inmek gibi bir niyetim kesinlikle yok tabii ki. Henüz genç sayılırım yaş elli sekiz olsa da. Biraz daha yaşamak istiyorum elbette. Ama dedim ya çenemi de tutamıyorum bir türlü. Bu arada da dua ediyorum ikimiz de Kadıköy'de inmeyelim. Ya da "yarma" kasıtlı olarak benim ineceğim yerde inmesin diye. Böyle bir durum

olursa b, o ve k harflerinden oluşan nesneyi yedim gitti. Adam ikinci yumruğu sallamadan, birincisinin rüzgarıyla devrilmem işten bile değil."Yarma" benim minibüsten inme gibi bir niyetim olmadığını anlayınca sustu ama el kol hareketleriyle bir şeyler anlatıyor. Uzaktan bakıldığında kabak dolması tarifi veriyor gibi ya ben net olarak anlıyorum ne demek istediğini. Bu saatten sonra ne yapmak lazım? Elbette ki arenadaki azgın boğaya kırmızı örtü sallamamak değil mi? Ne gezer...Adamın kabak dolması tarifine karşılık ben de kol böreği tarifi veriyorum ona.Ya Rabbi Çok şükür. Yarma Optimumda iniyor. İnerken de sesleniyor bana.-Seni beynime kazıdım. Merak etme bu iş burada bitmedi.Ne yapmak lazım? Susup yola devam etmek. Lakin yeni bir tabela iyice canımı sıkılmış durumda " Optimum Outlet Center" Sizin optimumunuzun da outletinizin de centerinizin de içine edeyim" diye söylenirken " yarma"ya da lafı yetiştiriyorum.-Yemedi değil mi ? Hemen indin minibüsten.Allah'tan minibüs şoförü gazladı. Yoksa "Yarma" geri dönmüş ve tekrar minibüse binmeye niyetlenmişti.Optimum Outlet Center'den aldığımız yeni yolcularla yola devam ediyoruz artık. Bir anne - kız binmişti minibüse. Kız annesine sordu?-Anaaa hindi bu araba dayım gile mi gediyo?Anaya bir baktım şöyle . Ne hindisi be piliç mübarek piliç. Ama yine de dayanamadım.-Kızım sen annene hindi mi diyorsun? Ne ayıp.Kız ve annesi aptal aptal suratıma bakarken yolculardan biri atıldı.-Abi hindi demek şimdi demektir." Bilmiyorduk sanki...Bir muhabbet kuralım dedik illa içine limon sıkacak böyle birileri"-Aaaa öyle mi? Teşekkür ederim kardeşim. Aydınlanmış oldum sayenizde.34 D.O.D "Deve Oğlu Deve " sana sorduk sanki...Ha..Söylemeyi unuttum. Benim plakalara böyle acayip yakıştırmalar uydurma huyum da vardır. Koskoca herif oldum hâla devam eder bu takıntı. 34 D.O. D tam da zamanında geçti yanımızdan.Metrobüs durağına gelmiştik. Tam olarak Salıpazarı durağı yani. Teyze ile dalga geçeyim dedim.-Teyzeeee...Termofüs'e geldik.-Termofüs değil oğlum Metrobüs...Başka bir yerde de böyle dersin üstüne gülerler.Yav bu gün ne oluyor Allah aşkına? Ters tarafımdan da kalkmadım. Bir gariplik var ama ne?"Bindik bir alamate gediyo gıyamete" vesselam.Ah be...Ahhhh. Bu yolculuk vapur yolculuğu olacaktı ki bak nasıl buluyordum kendime oturacak yer? Hey gidi günler hey...Otuz beş sene öncesi geldi aklıma.Otuz beş sene önce Beykoz'a gitmek üzere vapura bindim. Lakin vapur tıklım tıklım dolu. Koskoca iki buçuk saatlik yolu ayakta geçirecek halim yok ya. Hemen klasik numarama başvurduğum. Kafamı , koltuk altlarımı, sırtımı, göğsümü kaşıyıp duruyorum. Millet acayip acayip bana bakarken koltuk altımdan güya bir bit çıkarıp onu tırnaklarımın arasında çıtlatarak öldürüp koltukta oturanlara doğru fırlatıyorum. Kesin ve etkili çözüm: Anında o sıradaki tüm yolcular kalkıyorlar ayağa ve benden uzak köşelere kaçarken ben tek başına padişah gibi kuruluyorum o tahta. Hatta boylu boyunca uzanabiliyorum bile.Hay Allah ya yazarken kaşını tuttu valla. Neyse...İşte taktik bu . Sıkışana tavsiye ederim. Ne günlerdi be...Daha yol bitmedi ve bunun bir de dönüşü var. "Yarma" ile vuslat bölümü var daha.. Allah sonumuzu hayır etsin.